

3. Els tres punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si:

(a) Explica que el poema està format per dotze versos sense rima agrupats en quatre estrofes de tres versos, i que els versos són majoritàriament alexandrins (6+6) i de 6 síl·labes (i excepcionalment dos decasíl·labs, el cinquè i el dotzè) (0,5 punts). Que els recursos formals més evidents són el trencament d'alguns versos (2, 5) o els espais en blanc dins el vers (11), i l'absència gairebé total de signes de puntuació, tots deutors dels moviments d'avantguarda (0,5 punts). I que el poema té dues parts molt clares, marcades pel vers 6, que tanca la primera i obre la segona: a la primera part (vv. 1-5), el poeta anuncia la seva decisió d'abandonar la ciutat i tots els elements que la representen, molts dels quals associats al món modern; a la segona (vv. 6-12), es disposa a seduir la dona objecte del seu amor, en un àmbit allunyat de la ciutat (0,5 punts).

(b) Que el poema se situa dins la primera secció del llibre, «El desig i el convidat», i per tant al començament de l'itinerari amorós que s'hi descriu. A El poema de la rosa als llavis, l'amor té lloc en un espai idealitzat, inconcret, al marge de la vida de cada dia definida per l'espai urbà; per això el poeta enumera tots els elements urbans que deixarà enrere, tal com al final del llibre hi torna pel laberint de les vies del tren (0,5 punts). Que el tema del poema és la seducció de la dona pel poeta-amant: just al centre del poema, ho assenyala el verb «temptaré», i després hi insisteix amb l'expressió del desig (el braç d'ell desitja el coll d'ella com la copa vol el vi, i la boca d'ella l'atreu com un pinyó). (0,5 punts)

(c) Que el poema enumera diversos elements urbans. D'una banda, els més genèrics: la ciutat, la barca i el port; de l'altra, els que es vinculen amb la mecànica i la vida moderna: el voltàmetre, l'autòmnibus, l'avió i la ploma estilogràfica. Tots aquests elements, alguns dels quals apareixen de manera volgutament incongruent (el voltàmetre a la butxaca, l'acció de llençar la ploma), serveixen per designar l'espai de la ciutat moderna, en la qual l'amor no té lloc; en El poema de la rosa als llavis, l'amor té lloc en un espai idealitzat, separat de la realitat urbana, i construït a partir de referències als elements naturals. (0,5 punts)

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicat en l'enunciat, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut.